„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 15 złr. 60 c., na kwartał 3 złr. 90 c., na miesiąc 1 złr. 30 c. Miejscowa na rok 12 zł. na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 52. Sobota 2. Marca 1867. Rok wydania 57.

Telegramy Gazety Lwowskiej.

Petersburg, 1. marca. Poseł rosyjski w Konstantynopolu jenerał Ignatiew doradzał Porcie odstąpienie Kandyi królestwu greckiemu.

Belgrad, 1. marca. Osoby dobrze poinformowane zapewniają, iż Porta zezwoliła na ewakuacyę fortec serbskich pod warunkiem, że Serbia rozbroi milicyę narodową, zmniejszy wojsko regularne i że prawa monarsze Porty otomańskiej zagwarantowane będą przez mocarstwa które traktat paryski zawierały. Głoszą, że Serbia warunków tych nie przyjmie.

Peszt, 1. marca. Dziś odbyło się uroczyste pochowanie zwłok arcyksięcia Szczepana w grobie familijnym w Budzie.

„Sürgöny“ pisze, że Cesarz i Cesarzowa we środę lub czwartek do Pesztu przybędą.

Część urzędowa.

Reprezentacya gminy miejskiej w Brodach podwyższyła dotacyę nauczycieli tamtejszej szkoły głównej, z jej funduszów utrzymywanej w ten sposób, iż dwaj najstarsi nauczyciele, z których jeden pobierał rocznie 367 złr. 50 c., drugi zaś 315 złr., pobierać mają na przyszłość po 450 złr., zaś trzej młodsi, którzy dotąd pobierali po 210 złr., pobierać będą po 400 złr. w. a. Oprócz tego zapewniła rzeczona reprezentacya każdemu z nich po dwa decenija w kwocie 100 złr. w. a., które się im od 1. stycznia 1867 r. liczyć mają. W uznaniu tego chwalebnego postępowania reprezentacyi gminy miejskiej w Brodach podaje się takowe do publicznej wiadomości.

Z. c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 17. lutego 1867.

Na przedstawienie instytutu stauropigialnego we Lwowie c. k. Namiestnictwo nadało od początku roku szkolnego $186^6/_7$ stypendya w rocznej kwocie 105 złr. w. a. z fundacyi Karoliny Glinieckiej następującym słuchaczom prawa na uniwersytecie lwowskim:

1) Janowi Pieściorowskiemu z III. roku.
2) Tytusowi Rewakowiczowi z III. roku.

Lwów, 17. lutego 1867.

Dnia 28go z. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukarni w Wiedniu i rozesłany został XVIII. zeszyt dziennika ustaw państwa, który zawiera:

Nr. 38. Patent cesarski z 26. lutego 1867, rozwiązujący sejm królestwa czeskiego i zarządzający rozpisanie nowych wyborów.

Nr. 39. Obwieszczenie ministerstw spraw zewnętrznych, handlu i skarbu z dnia 26. lutego 1867, względem wchodzącej w życie od 1. marca 1867 manipulacyi celnej co do towarów pochodzących z wolnego obrotu związku celnego, tudzież wyrobów angielskich i włoskich: ważne dla krajów powszechnego austryackiego terytoryum celnego.

Część nieurzędowa.

Ósme i dziewiąte posiedzenie sejmu krajowego

dnia 1. marca 1867.

Ósme posiedzenie zagaił marszałek krajowy książę Leon Sapieha o godz. 11½ przedpołudniem. Obecnych posłów było 130. Ze strony rządu: c. k. komisarz rządowy radca namiestnictwa p. Bartmański.

Po przyjęciu protokołu ostatniego posiedzenia odczytano pismo c. k. Prezydyum Namiestnictwa z uwiadomieniem że na mocy najwyższego postanowienia z dnia 18. z. m. ma nastąpić zamknięcie bieżącej sesyi Sejmu krajowego dnia 2. marca.

Odczytano potem interpelacyę p. Hoszarda do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem czy wys. rząd nie odstąpił jeszcze od myśli odpisania podatków poszkodowanym mrozami które w maju r. z. zrządziły znaczne szkody w zasiewach w okolicach nadwiślańskich, i co wys. Rząd uczynić zamyśla aby w tym wypadku czynności urzędów powiatowych ujednostajnić i przyspieszyć.

Dalej odczytano interpelacyę p. Rogawskiego do c. k. komisarza rządowego z zapytaniem jaki jest obecnie przebieg sprawy tyczącej się ostatecznej reorganizacyi galicyjskiego Towarzystwa kredytowego stosownie do uchwał sejmowych, jakie przeszkody są powodem zwłoki tej sprawy i co rząd krajowy uczynić zamierza by załatwienie tej ważnej dla kraju sprawy przyspieszyć.

C. k. komisarz rządowy oświadczył że na obydwie interpelacye odpowie na najbliższem posiedzeniu.

Z porządku dziennego nastąpiło sprawozdanie komisyi wybranej do sprawdzenia wyborów poselskich. Wybór ks. Guszalewicza bez dyskusyi uznany został za ważny. Przy sprawozdaniu o wyborze p. Cieńskiego wniósł ks. Pawlikow poprawkę ażeby decyzyę co do tego wyboru odroczyć aż do sprawdzenia faktów w proteście przeciw temu wyborowi przytoczonych. Poprawka ta jednak nie znalazła dostatecznego poparcia i wybór p. Cieńskiego według wniosku komisyi przeważną większością głosów uznany został za ważny. Zgodnie z wnioskami komisyi wybory pp. Kosińskiego, Zynczaka, ks. Ditricha, Słupczego i Polanowskiego bez dyskusyi uznano za ważne.

P. Czerkawski jako sprawozdawca komisyi petycyjnej zdawał sprawę o petycyach słuchaczów uniwersytetu Lwowskiego o zaprowadzeniu języków krajowych jako wykładowych na uniwersytecie. Zgodnie z wnioskiem komisyi uchwalił Sejm przesłać te petycye do Wydziału krajowego, ażeby po zbadaniu wszystkich okoliczności tyczących się sprawy języka wykładowego w tutejszym uniwersytecie przedstawił na najbliższej sesyi sejmowej wnioski do odpowiednich uchwał ku jej należytemu uporządkowaniu w interesie kraju i oświaty narodowej.

Na wniosek p. Rogawskiego odstąpione petycyę niezałatwione jeszcze w ciągu bieżącej sesyi do odpowiedniego załatwienia.

W końcu posłowie których wybory zostały sprawdzone i za ważne uznane złożyli w ręce Marszałka przepisane przyrzeczenie w miejsce przysięgi.

Posiedzenie zamknięto o godzinie 2ej po południu. Przyszłe posiedzenie zapowiedział Marszałek na 6tą godzinę wieczór. Na porządku dziennym: sprawozdanie komisyi do rozpoznania reskryptu ministeryalnego z dnia 4. lutego r. b.

Dziewiąte posiedzenie zagaił Marszałek Książę Leon Sapieha o godzinie 6¼ wieczór. Obecnych posłów 124. Ze strony rządu c. k. komisarz rządowy radca Namiestnictwa Bartmański.

Po przyjęciu protokołu rannego posiedzenia i odczytaniu dalszych petycyi wniesionych do Sejmu przedłożył p. Ziemiałkowski podane w wczorajszym numerze „Gazety Lwowskiej“ sprawozdanie komisyi mianowanej do rozpoznania przedłożenia rządowego o wyborze do Rady państwa. Przed odczytaniem całego sprawozdania zwrócił mowca uwagę na mylkę druku zaszłą w rozdanem w Izbie projekcie adresu do Tronu, mianowicie w ustępie 5tym przy końcu zamiast: „i prawnem poczuciem ludów Twoich przeważnej większości“, stać powinno: „i prawnem, poczuciem przeważnej ludów Twoich większości.“ W 14ym zaś ustępie część druga poczynająca się od słów: „Tem samem więc uchwały Rady państwa“ brzmieć powinna: „Tem samem więc uchwały Rady państwa niemogą konstytucyjnie uważane być za stanowcze.“

Po odczytaniu projektu adresu zabrał pierwszy głos hr. Alexander Borkowski. Przemawiając przeciw wnioskom komisyi przedstawił mowca zapatrywanie się swoje osobiste na obecne stosunki i upatrując w nich oznaki reakcyi, przepowiadał zgubną dla kraju przyszłość. Niezgadzając się z projektem komisyi, wniósł ostatecznie, ażeby Sejm uchwalił odroczenie wysłania delegatów do Wiednia aż dopóki nie będzie ustanowiona forma, w jakiej Węgry udział brać będą w naradach nad wspólnemi sprawami państwa, motywując ten wniosek prawną podstawą połączenia Galicyi z monarchią austryacką. Wniosek ten jednak przez żadnego z posłów nie został poparty. Po nim przemawiał p. Starowiejski popierając wnioski komisyi i motywując gruntownym wywodem tak wysłanie delegatów do rady państwa jak i treść projektowanego adresu.

Poseł ks. Pawlikow zgadzając się zupełnie z wnioskiem komisyi co do wysłania delegatów do Rady państwa oświadczył się przeciw przedłożonemu projektowi adresu i wniósł ażeby Izba nad tym projektem przeszła do porządku dziennego i przyjęła projekt adresu przez niego proponowany. P. Grocholski oświadczył się przeciw wysłaniu delegatów do Rady państwa, przemawiając za podaniem adresu do tronu. P. Kowalski w przemowie swojej popierał wniosek ks. Pawlikowa. P. Chrzanowski popierając wnioski komisyi rozwinął własny pogląd na stosunki Monarchii i poddał surowej krytyce wewnętrzną i zewnętrzną politykę obecnego gabinetu. oświadczając. że głosować będzie za wysłaniem delegatów pod warunkiem jeżeli przedłożony projekt adresu bez odmiany będzie przyjęty. W tym samym duchu przemawiał także hrabia Henryk Wodzicki.

Uchwalono potem zamknięcie dyskusyi i wybrano mowców jeneralnych z pomiędzy dziesięciu zapisanych do głosu. Poczem ks. Pietruszewicz przemawiał za wnioskiem ks. Pawlikowa, p. Krzeczunowicz za wnioskami komisyi, książę Władysław Sanguszko za wysłaniem delegatów, oświadczając się jednak przeciw projektowi adresu i proponując inny projekt do przyjęcia.

Po przemowie p. Ziemiałkowskiego jako sprawozdawcy za wnioskami komisyi, ukończono dyskusyę ogólną i zamknięto posiedzenie o godzinie 10tej wieczór.

Przyszłe posiedzenie w sobotę o godzinie dziewiątej rano. Na porządku dziennym: specyalna dyskusya nad wnioskami komisyi i wybór delegatów do Rady państwa.

Z sejmów krajowych.

Wiedeń, 28. lutego. Na posiedzeniu Sejmu krajowego niższo-austryackiego dep. Hofer i inni wnieśli jako wniosek nagłący, żeby wezwać Wydział krajowy do wystósowania do wysokiego rządu podania z prośbą o zaniechanie zamierzonej fortyfikacyi miasta Wiednia a przynajmniej o nastręczenie radzie państwa i Sejmowi krajowemu sposobności do wzięcia tej sprawy pod rozwagę.

Wniosek ten przyjęty został.

Następnie Jego Ex. namiestnik odpowiedział na poprzednie interpelacye, po czem Sejm uznał za ważne dodatkowe wybory barona Geusa i hr. Christiana Kinskiego z większych posiadłości ziemskich. Po załatwieniu zaś niektórych spraw bieżących Marszałek krajowy ogłosił Sejm jako zamknięty, w krótkiej przemowie zakończonej trzechkrotnym okrzykiem na cześć Jego Ces. Mości. który to okrzyk izba z zapałem powtórzyła.

Lublana, 26. lutego. Swetec i inni w formie interpelacyi wystosowali zapytanie do prezydyum krajowego. czyli przy najbliższej organizacyi sądowej i politycznej zechce szczególnie uwzględnić urzędników, znających dokładnie język ojczysty. słoweński. Namiestnik odpowiedział twierdząco na to zapytanie. Wydział krajowy wnosi. żeby podać prośbę o zawieszenie i w Krainie prawa o uzupełnieniu armii. Wniosek ten jednomyślnie przyjęty został.

Jutro odbędą się wybory do rady państwa.

Peszt, 28. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu izby magnatów ministrowie wprowadzeni zostali przez kwestora i przyjęci powszechnem Eljen. Hr. Andrassy pozdrowił izbę i prosił o jej poparcie. Po nim przemówił baron Wenkheim, któremu baron Senyey odpowiedział. Potem prezes zaprosił izbę na jutrzejsze requiem za arcyksięcia Szczepana.

Izba deputowanych wyznaczyła na sobotę rozprawy nad kwestyą podatkową. Wniosek Bösörmenyego odrzucony został bez rozpraw.

W końcu zgromadzeni zaproszeni zostali na powyższe requiem.

Mowa Króla pruskiego przy otwarciu północnoniemieckiego parlamentu i projekt konstytucyi związkowej stanowią główny przedmiot rozpraw dzienników pruskich. Co do pierwszego ogólny sąd o niej bardzo

jest przychylne, dzienniki zwłaszcza konserwatywne chwalą mowę królewską w najgorętszych wyrazach. Nie tak przychylnie wyraża się krytyka o projekcie konstytucyi, a nawet dzienniki, które się z początku z wielką oględnością odzywały, zwracają teraz uwagę na niedokładność projektu. „National Zeitung“ żąda dla uzupełnienia projektu całego szeregu wniosków rządowych, któreby dopiero sytuacyę wyjaśnić mogły. Przedewszystkiem potrzeba wiedzieć, jaką postawę państwa związkowe zajmą w obec ewentualnych zmian przez parlament zdziałanych, czy pod tym względem zaszły między niemi jakie umowy itp. Również sejm nie będzie się mógł obejść bez wiadomości, czyli jest prawdą, że z niektóremi państwami związkowemi (z księstwami mianowicie turyngskiemi) osobne umowy względem siły zbrojnej zawarte zostały, lub zawarte być mają. O ile umowy takowe dotyczą wydatków pieniężnych, lub jeżeliby dla niektórych stron związku odmienne normy stanowić miały, umowy te należą przed sejm, jakkolwiek ciasne atrybucye jego być mogą.

Listy z Anglii zapowiadają upadek gabinetu Derby z powodu trudności, jakie napotyka w kwestyi reformy. Lord Derby dla oddalenia niebezpieczeństwa wezwał członków stronnictwa zachowawczego na naradę, która odbędzie się u niego w przyszły poniedziałek. Wątpliwą jest atoli rzeczą, czy przy wszelkich swoich usiłowaniach zdoła zebrać większość, gdy tymczasem opozycya jest silną i skupioną.

Depesze p. Latour d'Auvergne brzmią w tym duchu, co niebardzo zadawala rząd cesarski, przewiduje bowiem ministeryum Russell. Owóż znane usposobienia tego męża stanu są mało sympatyczne dla rządu francuzkiego.

Obecnie tworzy się w Londynie znaczna spółka kapitalistów z lordem majorem na czele. Towarzystwo to ma ofiarować rządowi włoskiemu ośmset milionów za dobra kościelne, z których 150 milionów gotówką, a 100 milionów corocznie, podejmując się spłacania rent włoskich.

Gabinet angielski miał podobnie jak francuski wystósować notę w sprawie wschodniej, i zarówno z francuskim żądać, aby sprawy bieżące, jakiemi są serbska i kreteńska, załatwione były bezpośrednio, inne zaś kwestye ogólnego znaczenia, mają być wzięte osobno na uwagę. Zarazem jednak gabinet londyński stawia taki warunek, że co do sporu serbskiego, tyczącego się wyprowadzenia wojsk tureckich z twierdz serbskich, zostawia tę rzecz zupełnie własnemu uznaniu Porty, co się zaś tyczy Krety, zastrzega. aby nie było mowy o odstąpieniu tej wyspy.

Zaczynają się lękać w Paryżu o utrzymanie spokoju we Włoszech. Manifest 77 deputowanych obróconą przeciw baronowi Ricasoli i przyjazd Garibaldego do Florencyi mają wagę. Gdyby partya rewolucyjna wzięła górę i rzuciła się na Rzym, Francya musiałaby, jak to zapowiedział Cesarz w mowie tronowej, zająć się obmyśleniem środków utrzymania niepodległości Rzymu.

W Paryżu obiegają znów pogłoski o częściowej zmianie gabinetu tuileryjskiego. „Siecle“ zapewnia, iż na ostatniej radzie ministrów była mowa o ewentualnem wystąpieniu p. de Lavalette. Zanosić się ma na zastąpienie go w ministeryum spraw wewnętrznych przez p. Baroche. W takim przypadku pierwszy prezydent Devienne zostałby ministrem sprawiedliwości. Gdyby się pogłoski te stwierdzić miały, byłoby to nowem rozczarowaniem dla tych, którzy według niektórych dzienników mają nadzieję, że p. Olivier wkrótce ministrem zostanie. Autor „liberalnych reform“ jeszcze sobie dotąd na tekę ministeryalną nie zarobił.

Na posiedzeniu ciała prawodawczego z dnia 25go lutego rozpoczęły się rozprawy nad interpelacyą odnoszącą się do dekretu z dnia 19. stycznia. Jako pierwszy interpelant zabrał głos p. Lanjuinais. Mówił tak ognisto, iż izba przerywała mu mowę kilkakrotnie, a w końcu prezes przywołał go do porządku. W imieniu rządu odpowiedział p. Baroche, poczem znów zabrać miał głos p. Marie. Jak już wiadomo, rozprawy skończyły się prostem przejściem do porządku dziennego z zwykłym serwilizmem.

„Monitor wieczorny“ z d. 27. z. m. zapisuje jednozgodną radość Węgier z powodu zamianowania ministeryum. Należy zdaniem jego żywić życzenia dla szczuplejszej rady państwa, tudzież, aby Cesarz austryacki mógł sprawiedliwie pogodzić tradycye z wymaganiami postępu ducha czasu. Potrzeba silnego państwa, aby stworzyć węzły między tak różnorodnemi plemionami i Europą. Równowaga wymaga niezbędnie istnienia i pomyślności wielkiej monarchii, która przeznaczoną jest zajmować znakomite miejsce między Wschodem a mocarstwami zachodniemi.

Florencki korespondent do „Gazetta di Venezia“ podnosi odwiedziny Garibaldego we włoskiej stolicy. Opisuje on jak Garibaldi przejeżdżał przez ulice w otwartym powozie, jak wszędzie z największym zapałem przyjmowany był, jak wyglądał ponuro i zafrasowany, i jak mocno go dotknęła niezgoda w szeregach parlamentarnej opozycyi.

Garibaldi zgadza się zupełnie z manifestem opozycyi, będącem formalnem oskarżeniem rządu, a boleje nad listem pojednawczym, przez „Diritto“ do przywódców opozycyi, Crispiego, Nicotery, Bertaniego, Cairolego i t. p. wystósowanym. Z resztą Garibaldi udaje się teraz do Wenecyi a potem zaraz powróci na wyspę Caprerę.

We Florencyi cisza jeszcze zupełna pod względem agitacyi wyborczej, nie słychać dotąd o tworzeniu komitetów.

Komisya wysadzona dla reorganizacyi armii proponuje, żeby istotny komplet armii z czasie wojennym wynosił 500.000 ludzi, zaś w czasie pokoju 160.000. W czasie pokoju armia bardziej jeszcze zredukowana być ma, jeżeli się poprawią stosunki wewnętrzne, mianowicie w Neapolu i na wyspie Sycylii.

Były minister skarbu Sella telegrafem do Florencyi powołany został. „Conte Cavour“ wnosi ztąd, iż p. Sella obejmie znów ministerium finansów.

„Nazione“ donosi, iż w dniu 23. lutego odbyły się pierwsze narady między pełnomocnikami austryackim i włoskim, względem traktatu handlowego i nawigacyjnego, który między ościennemi państwami zawarty być ma.

„Times“ utrzymuje, że Porta otomańska okazuje usposobienie pojednawcze względem Serbii, od czasu jak Austrya i Francya energicznie poparły żądania tego księstwa, i jak rząd księcia Michała zagroził wojną, nierównie groźniejszą niż wszystkie rokosze greckie. „Times“ dodaje, iż Porta nie tylko zgadza się na wycofanie wojsk swoich z cytadeli belgradzkiej i innych twierdz serbskich, gdzie jeszcze trzyma załogi, ale nadto sama proponuje ich zburzenie, zrzekając się tym sposobem utrzymania w Serbii potężnych linii obronnych, oraz władzy militarnej, jako rękojmi zwierzchnictwa Sułtana.

Wiadomość jest bardzo prawdopodobną, gdyż nowe ministeryum w Konstantynopolu doskonale ocenia niebezpieczeństwa, jakiemi zagroziłaby Porcie odmowna jej odpowiedź w dzisiejszych okolicznościach. Wszelako uwzględnić należy to, co w tym przedmiocie powiada bruxelski „Nord“, dokładnie zawiadomiony o stanie rzeczy w Turcyi europejskiej, zwłaszcza w jej prowincyach słowiańskich.

„Donoszą z Belgradu,czytamy w tym dzienniku, że stanowcza odpowiedź Porty na żądanie gabinetu serbskiego przybyła do tego miasta dnia 8. lutego. Sułtan zgadza się na wycofanie swoich wojsk z czterech fortec serbskich, ale nie z Belgradu. Rząd serbski natychmiast odpowiedział na notę turecką ponowieniem żądania, aby bezzwłocznie wojska tureckie ustąpiły ze wszystkich fortec serbskich bez wyjątku. Do tej przyczyny starcia między Turcyą i Serbią przyłącza się jeszcze druga, którą znajdujemy w dzienniku belgradzkim. Książę Michał żąda ustąpienia dla siebie jednego powiatu bośniackiego, który ojciec jego kupił od Porty, a ta dotychczas nie oddała.

Z Konstantynopola donoszą, że w ministeryach tureckich mocno są zajęci przygotowaniami do reform zaprowadzić się mających, Fuad Basza, którego Sułtan wezwał, żeby mu z obecnej sytuacyi osobiście zdał relacyę, oświadczyć miał, że wypada zejść z dotychczasowej drogi półśrodków, że trzeba koniecznie reform radykalnych, które zupełnej zmiany systemu wymagają. Fuad Basza, najdzdolniejszy z tureckich mężów stanu, zajęty być ma wypracowaniem wykazu reform, które mu się konieczne i niezbędne wydają.

Korespondencye z Nowego Jorku zapewniają, że wiadomości o wyparciu Juareza z Zakateki okazują się mylne, Juarez bowiem nie przybył nawet do tego miasta. Wojskowi fachowi powiadają, iż Juarez dlatego się cofnął ku Potosi, żeby Miramon przez Porfirego Diaz z Oajaki nadciągającego w tyle atakowany i tak we dwa ognie wzięty być mógł.

„Memorial Diplomatique“ zapewnia, że Cesarz Maxymilian I. będzie się trzymał sam w Mexyku i bronił swej korony.

Kronika.

(Zaraza na bydło) w Galicyi wschodniej rozszerza się znowu od 20. stycznia b. r. to jest od jarmarku w Kałuszu, na który handlarze izraeliccy przypędzili z Mołdawy stada wołów dotknięte zarazą. Do 15. lutego zaraza pojawiła się już w 6 miejscowościach a mianowicie w Kałuszu i Siwce w obw. stryjskim, w Wycinie i Tustogłowach w obw. złoczowskim, w Sielcu w obw. samborskim i w Pietniczanach w obw. brzeżańskim, w których z 835 sz. bydła zachorowało w 9 oborach 130 sz., a z tych wyzdrowiało 11, odeszło 77, dano na rzeź 26 sz. bydła chorego a 34 sz. podejrzanego o zarazę, 16 sz. pozostaje w obserwacyi.

(Pożar.) W Dzianiszu w powiecie Nowotarskim dn. 16. z. m. w nocy spalił sie dom niezamieszkały wraz z znajdującemi się tam sprzętami i zapasami siana. Szkoda wynosi 1370 zł. w. a. Ogień miał być podłożony.

— Na wyspach Cefalonii i Zante było silne trzęsienie ziemi. Na pierwszej z nich miasto Lyzuri znacznie ucierpiało; jedne domy się zawaliły, inne mocno uszkodzone; wiele rodzin straciło życie, wszyscy mieszkańcy są bez schronienia. Rząd posłał tam namioty, okrycia, zapasy żywności i mały oddział wojska. Miasto Argostoli także srodze ucierpiało dn. 23. stycznia od trzęsienia około godziny szóstej zrana. Wszystkie gmachy publiczne, kościoły i znaczna część domów prywatnych zawaliły się. Liczą 20 osób zabitych i 13 ciężko ranionych. Dotychczas jednak nie można obliczyć wszystkich strat, gdyż otrzymane tu wiadomości wysłane zostały bezzwłocznie po katastrofie. O godzinie dziesiątej przed południem trzęsienie ziemi wciąż trwało i wiele domów zrazu uszkodzonych tylko zupełnie się zawaliło.

W Missoloungi równie czuć się dało trzęsienie ziemi ale bez wielkich szkód, albowiem tylko jeden obalił się dom stary i niemieszkalny.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 2. marca. Na wczorajszym targu były ceny następujące: mec pszenicy (84 ℔) 4 złr. 50 c., żyta (80 ℔) 2 złr. 98 c., jęczmienia (69 ℔) 2 złr. 13 c., owsa (49 ℔) 1 złr. 35 c., hreczki 2 złr. 90 c., grochu 3 złr. 10 c., ziemniaków 1 złr. 34 c., kubek krup pszenicznych 8 c., jęczmiennych 4 c., jaglanych 6 c., hreczanych $4\frac{1}{2}$ c., funt mąki pszennicznej 9 c., żytniej 8 c., miara piwa lepszego 28 c., zwykłego 24 c., wódki 18° 80 c., 15° 45 c., funt masła 48 c., szmalcu 48 c., łoju 20 c., cetnar siana 93 c., słomy okłociastej 72 c., sąg drzewa bukowego 10 złr. 53 c., sosnowego 7 złr. 63 c.

R. **Lwów**, 28. lutego.) (Sprawozdanie tygodniowe.) W tygodniu ubiegłym mieliśmy na przemian deszcz i śnieg z silnym wiatrem. W ciągu ostatnich trzech dni padał śnieg obficie i nastąpił mróz.

Handel towarowy był w tygodniu ubiegłym więcej ożywiony, dowieziono bowiem z Berna znaczną ilość manufaktów, sukna i towarów lnianych. Sądząc z tego co tu dowieziono z Berna, tegoroczny jarmark Berneński musiał wypaść bardzo pomyślnie. Dowiezioną w ubiegłym tygodniu ilość wspomnionych artykułów obliczają na 8000 cetn. Rosyjskiego cukru surowego nadeszło tu znowu z Czerniowiec około 2500 cetn. i zostały posłane do Granicy. C. k. uprzyw. austr. kolej państwa, kolej lwowsko-czerniowiecka i Karola Ludwika zniżyły dotychczasowe 30% agio na srebrze, na 25%. Połowie dodatku agia podlegają na kolei Karola Ludwika: taryfa związkowa w obrocie związkowym między Lwowem, Wrocławiem i Szczecinem, taryfa związkowa w obrocie związkowym między Lwowem i Gdańskiem, nakoniec zboże, jako to: pszenica, żyto, jęczmień, owies, kukurudza, orkisz, proso, hreczka, soczewica. bób, groch, wyka, nasiona oleju (siemię rzepakowe, konopne i lniane) które przebiegają całą przestrzeń od Lwowa do Krakowa, w ładunkach przynajmniej po 100 cetnarów celnych. Dla ułatwienia transportów zbożowych ze stacyi blisko Lwowa leżących do Krakowa i po za Kraków, dozwoliła kolej Karola Ludwika ażeby, skoro przypadająca za transport od Lwowa do Krakowa należytość wraz z dodatkiem połowy ażya niższą się okaże jak należytość za dotyczącą przestrzeń obliczona według taryfy z dodatkiem całkowitego ażya, nie druga lecz pierwsza zastósowaną była.

Ceny zboża spadają tutaj równie jak na wszystkich targowicach europejskich. Zaopatrzono się już w zboże na najbliższe dwa miesiące i dla tego popyt ustał zupełnie. W Galicyi ceny pszenicy i żyta spadły o 30 do 35 c. a spekulanci pruscy zapowiadają dalszy spadek. Znowu wywieziono znaczniejsze partye pszenicy i żyta ale tylko na rachunek dawniejszych umów. Loco Lwów płacono pszenicę 170 ℔ po 9 złr. 15 c., żyto 160 ℔ po 6 złr. 30 c., jęczmień 141 ℔ po 5 złr. owies 100 ℔ po 2 złr. 45 c.

Na targowicach zamiejscowych były ceny następujące: Tarnów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 50 do 75 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 40 do 50 c., jęczmień 140 ℔ 6 złr do 6 złr. 15 c., owies 100 ℔ 3 złr. 50 c. Wy-

wieziono do Prus kilka tysięcy cetnarów owsa dla kolei końskiej w Bytoniu, zresztą handel nieożywiony. Rzeszów: pszenica 170 ℔ 10 złr. 55 c., żyto 160 ℔ 7 złr. 20 c., jęczmień 133 ℔ 5 złr. 80 c., owies 100 ℔ 3 złr. 10 c. Popytu nie ma, odbyt na konsumcye słaby. Bochnia: pszenica 170 ℔ 11 złr. jęczmień 139 ℔ 6 złr., żyto 160 ℔ 7 złr. 40 c., owies 100 ℔ 2 złr. 65 c. Ajenci zagraniczni zakupili znaczniejszą ilość pszenicy, zresztą nie widać ożywienia na targowicy. Przemyśl: pszenica 170 ℔ 9 złr. 80 c. do 10 złr., żyto 160 ℔ 6 złr. 60 c. do 7 złr., jęczmień 141 ℔ 5 złr. 80 c. do 6 złr., owies 99 ℔ 2 złr. 75 c. Przedano tylko kilka partyi pszenicy do tutejszego młyna parowego. Jarosław: pszenica 170 ℔ 10 złr., żyto 160 ℔ 6 złr. 50., jęczmień 138 ℔ 5 złr. 10 c., owies 98 ℔ 2 złr. 80 c. Na targu nie ma kupców. Sędziszów: pszenica 170 ℔ 10 złr., jęczmień 140 ℔ 5 złr. 20 c., żyto 160 ℔ 6 złr 80 c., owies 98 ℔ 3 złr. 10 c. Ceny zboża spadają stanowczo. Dębica: pszenica 170 ℔ 10 złr., jęczmień 158 ℔ 6 złr., żyto 160 ℔ 7 złr., owies 100 ℔ 3 złr. 30 c. Popyt na pszenicę słaby, na żyto niema popytu, jęczmień i owies trzymają się w cenie.

Bydła rzeźnego i opasowego wywieziono w tygodniu ubiegłym z Galicyi przez Kraków do Oświęcima 680. sztuk.

Galicyjska kasa oszczędności we Lwowie.

Stan wkładek był z dniem 31. stycznia 1867 . . . . 3,299.908 złr. 11 c.
Od 1. do 28. lutego 1867:
włożyło 1122 stron 143.032 złr. 53 c.
zwrócono 600 str. 61.437 złr. 11 c.
przybyło więc . . 81.595 złr. 42 c.
Zatem dnia 28. lutego 1867 był ogół wkładek . . . . 3,381.503 złr. 53 c.

Ostatnia poczta.

Peszt, 28. lutego. „Pesti Naplo" pisze, że sejm udzieli rządowi w czasie peryodu przechodowego przyzwolenie, którego rząd potrzebuje. Naród węgierski, który dla rządów Majlata chociaż na prawnej podstawie nie spoczywały, okazywał pobłażliwość pełną taktu, przyzna zapewne ministrom konstytucyjnym, opierającym się na większości sejmowej, z radością i w zupełności środki potrzebne ku usunięciu trudnego periodu przechodowego.

„Hon" donosi, iż z Rieki przyszły adresy z powinszowaniem dla Deaka i Andrassego.

Berlin, 28. lutego. Sejm zajmuje się sprawdzaniem wyborów. Już 166 wyborów uznano za ważne. W sobotę wybór prezydenta.

Petersburg, 28. lutego. Dzisiejszy „Journal de St. Petersbourg" ogłasza dwa dokumenta dyplomatyczne z 9. i 28. listopada, względem inwestytury księcia Karola Hohenzollern i uznania go za księcia Rumunii.

Bukareszt, 28. lutego. Tegoroczną sesyę izby i senatu przedłużono do 27. marca.

Pułkownik Salomon, ostatni minister wojny za księcia Kuzy wstąpił znowu do armii.

Konstantynopol, 23. lutego. Izmail Basza, były gubernator Krety, został mianowany ministrem policyi.

Patras, 24. lutego. Według doniesień z Krety, między przywódzców wkrada się niezgoda.

Reorganizacya armii greckiej postępuje szybko. W fabrykach francuzkich zamówiono bardzo wiele broni.

Rząd turecki uwolnił ochotników pojmanych w Kandyi.

Nowy Jork, 27. lutego. Senat zezwolił na rozwiązanie milicyi państw południowych, odrzucił zaś wydawanie pieniędzy papierowych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 1. marca.

Hotel George: PP. Korytko Eugen, z Piadyk.

Hotel europejski: Chełmicki Józef, z Kamionki. — Zagórscy Miecz. i Stan., z Podbuża.

Hotel Langa: Hr. Cavriani Lud., c. k. szamb. i radzca dworu, z Krakowa.

Hotel angielski: Hr. Zamojski S cz., z Wysocka.

Hotel pod Tygrysem: Zulauf Jul., c. k. przeł. powiat., z Szczerca.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 1. marca.

Hr. Hr. Dzieduszycki Miecz., do Krakowa. — Hr. Staryński Leop., do Podkamienia. — Broniewski Adolf, do Zgórska. — Mazaraki Mar., do Strutyna. — Neumann Ludwik, do Tarnowa. — Pierzchala Ign., do Uszkowie. — Piłatowski Jan, do Dubia. — Zawadzki Karol, do Potok. — Zatwarnicki Zygm., do Stryja. — Podwiński Leon, c. k. przeł. pow., do Bełza. — Zajączkowski Albin, c. k. przeł. powiat., do Drohobyczy. — Foerr Antoni, c. k. kapitan, do Złoczowa. — Rosenberg Her., adw., do Tarnowa. — Dzikowski Piotr, c. k. przeł. pow., do Uhnowa. — Derza Jul. i Roczyński Alex., do Krowicy hołod.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 1. marca.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327 97	— 8.5	75 3	zach. sł.	0
2 god po poł	328 73	4.9	77 9	„ „	4
10.god.wiecz.	330 14	— 4 0	84 8	„ „	0

TEATR.

Dziś (przedst. niem.) „**Robert der Teufel**", wielka opera romantyczna w 5 aktach. P. Irma *Terrée* jako gość.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 1. marca.

		gotówką zł.	gotówką c.	towarem zł.	towarem c.
Dukat holenderski	w. a.	5	92	5	99
Dukat cesarski	„	5	96	6	02
Półimperyał zł. rosyjski	„	10	37	10	50
Rubel srebrny rosyjski	„	1	92	1	97
„ papierowy rosyjski	„	1	69	1	71
Talar pruski	„	1	87	1	90
Polski kurant i pięciozłotówka	„	—		—	
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł. (bez kuponów)		75	13	75	88
„ „ „ m. k. za 100 zł. (bez kuponów)		78	93	79	68
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne (bez kuponów)		70	75	71	50
5% Pożyczka narodowa (bez kuponów)		71	52	72	35
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		221	—	223	33
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		184	58	186	67

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27. lutego

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
5% pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	72 20	72 40
od kwiet. do października po 5%	72 30	72 40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	78.—	78 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	82 50	82.75
Metaliki po 5%	61 90	62 10
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	148 50	149 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	147.—	148.—
Przez. do wyl. z r. 1854	79 50	79.75
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	89 80	90 —
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	93.25	93 50
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 złr.	84 —	84 20
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	18.50

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.

	pien.	towar.
Niższej Austryi	—.—	87.—
Czech	89.—	90.—
Węgier	73 20	73 60
Galicyi	70.90	71.55
Siedmiogrodu	70.25	70 75
Bukowiny	70.—	70.50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99 25	99 75

2. Akcye.

	pien.	towar.
Banku narodowego	759.—	761.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	191 90	192 10
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	633.—	635.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	90 50	91 —
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1655 —	1660.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	210 60	210 80
Polud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	209 50	210.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	148.75	149 25
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	222 50	223 —
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	185 25	185 75
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	491.—	496 —

3. Listy zastawne.

	pien.	towar.
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5% (za 100 zł.)	92.—	92 25
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	75.—	—.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5\frac{1}{2}$%	89.50	90.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

	pien.	towar.
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94 50	95.—
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	89.75	90.25
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	99 50	100.—

5. Losy. (za sztukę.)

	pien.	towar.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	132.—	132 50
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	89.—	—.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	115.—	—.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	—.
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26.50	27.50
Esterhazego po 40 zł. m. k.	85.—	95.—
Salma „ 40 „ „	30.50	31 50
Palffego „ 40 „ „	26.	27 —
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	24.—	25 —
Windischgrätza 20 „ „	18.—	19 —
Waldsteina 20 „ „	21.50	22 50
Keglevicha „ 10 „ „	14.—	14 25
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	12.—	12 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

	pien.	towar.
Amsterdam za 100 zł. hol	107.75	107.75
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	106 60	106 80
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	106.80	107 10
Hamburg za 100 M. B.	95.—	95 20
Londyn za 10 ft. szt.	127 50	127 90
Paryż za 100 fr.	50.80	50.85

Kurs złota.

	pien.	towar.
Dukaty ces. men.	6.—	6.02
detto. pełnej wagi	6.—	6.02
Korona	—.—	—.—
20frankówka	10.21	10.22
Rosyjski imperyał	10.45	10.50
Talar związkowy	1.88	1.89
Srebro	125.75	126 —
Kurs korony w c. k. kasach	17 zł. $82\frac{5}{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 1 marca.

	złr.	kr.
5 Metaliki	61	70
5 pożyczka narodowa	72	—
Losy z 1860 roku	90	—
Akcye banku wiedeńskiego	756	—
„ „ kredytowego	191	60
Londyn, 10 funtów szterlingów	127	40
Srebro	125	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	6	$00\frac{1}{2}$

DZIENNIK URZĘDOWY.

(334) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 140. Wydział wierzycieli p. Anny Gromadzińskiej tabularnej właścicielki realności lwowskiej pod liczbą 310 i 342 w mieście położonej, po uskutecznionem sądowem oszacowaniu tychże realności, rozpisuje licytacyjną sprzedaż tychże realności pod liczbą 310 i 342 w mieście pod następującemi warunkami:

I. Za cenę wywołania oznacza się cena szacunkowa w ilości 96739 zł. 81 kr. wal. austr. i realności liczba 310 i 342 fizyczną jedną całość stanowiące na pierwszym terminie *dnia 25go kwietnia 1867 o godzinie 10tej rano* tylko powyżej ceny szacunkowej lub za cenę szacunkową sprzedane zostaną.

II. Chęć kupienia mający obowiązani są do złożenia do rąk licytacyę przeprowadzającego c. k. Notaryusza Strzelbickiego wadyum 10proc. w ilości 9674 zł. wal. austr. w banknotach, lub książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, lub w listach zastawnych albo w obligacyach indemnizacyjnych galicyjskich po kursie Gazety urzędowej lwowskiej obliczyć się mających, złożyć.

III. Kupiciel obowiązanym będzie w 60ciu dniach po uwiadomieniu przyjęcia licytacyi całą cenę kupna, w którą wadyum wliczone zostanie, do rąk c. k. notaryusza Strzelbickiego wypłacić, lub legalizowane deklaracye tabularnych wierzycieli ze zezwoleniem pozostawienia ich płynnych należytości na hypotece kupionych realności 310 i 342 m. przedłożyć, w którym razie pozostawione ilości w cenę kupna wliczone i kupiciel tylko resztującą jeszcze cenę złożyć obowiązanym będzie.

IV. Gdyby kupiciel w terminie 60ciu dni powyższym warunkom zadość nie uczynił, traci złożone wadyum na rzecz wierzycieli masy ugodowej Anny Gromadzińskiej.

V. Po zaspokojeniu całej ceny kupna w powyżej wzmiankowanym sposobie odda wydział sprzedane realności l. 310 i 342 m. kupicielowi i wyjedna na koszt kupiciela zaintabulowanie tegoż za właściciela kupionych realności w stanie czynnym tychże, — tudzież wyjedna na podstawie kwitów z tejże ceny kupna zaspokojonych wierzycieli ekstabulacyę ich należności ze stanu biernego sprzedanych realności, niemniej ekstabulacyę tych wierzycieli tabularnych, na których zaspokojenie cena kupna już nie wystarczyła.

VI. Od dnia fizycznego objęcia posiadania ponosi kupiciel podatki i wszelkie należytości, oraz opłaca należytość skarbową od przeniesienia własności bez regresu do masy ugodowej.

VII. W razie niesprzedania na pierwszym terminie za lub powyżej ceny szacunkowej wyznacza się termin dla wszystkich wierzycieli tabularnych na dzień 31go maja 1867 o 10tej godzinie przed południem w celu zezwolenia na licytacyjną sprzedaż także poniżej ceny szacunkowej.

O tej rozpisanej licytacyi uwiadamiają się c. k. prokuratorya imieniem wysokiego skarbu, tudzież wszyscy tabularni wierzyciele, którzy do dnia 26. lipca 1866 jako dnia ogłoszenia masy ugodowej do tabuli weszli.

Lwów, dnia 18. lutego 1867.

Józef Strzelbicki,
c. k. notaryusz jako komisarz sądowy.

(361) **Kundmachung.** (1)

Nro. 1920. Vom 16. März l. J. werden die bisher 4mal wöchentlichen Botenfahrten Gołogóry-Olszanica unter Beibehaltung der bestehenden Coursordnung auf tägliche Fahrten vermehrt, was hiemit veröffentlicht wird.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.
Lemberg, am 26. Februar 1867.

(306) **Konkurs.** (3)

Nr. 15 - Praes. Celem przyjęcia na opróżnione miejsce za kontraktem rocznym służbowym *studziennego miejskiego* z płacą roczną 480 zł. i pomieszkaniem lub wynagrodzeniem kwaterowego w kwocie 120 zł. wal. austr. rozpisuje się konkurs z terminem do dnia 15go marca b. r.

Obowiązkiem studziennego jest, zajmować się wyłącznie urządzeniem i nadzorem wodociągów i studzien miejskich, oraz wszelkiemi robotami ciesielskiemi, jakie potrzebnemi się okażą w gospodarstwie miejskiem.

Ubiegający się o tę posadę zechcą w powyższym terminie przesłać swe podania wprost, lub jeśli zostają w służbie publicznej na ręce swej władzy przełożonej do Prezydyum magistratu i załączyć dowody co do uzdatnienia fachowego, dotychczasowej służby lub innej praktyki, tudzież biegłości w języku polskim i w rachunkach.

Od Prezydyum magistratu król. stołeczn. miasta.

Lwów, dnia 14. lutego 1867.

(347) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2139. In Folge kaiserlicher Verordnung vom 21. Jänner 1867 wird vom 15. März l. J. angefangen für jede Fahrpostsendung im inländischen Fahrpostverkehr — mit Ausnahme der Localsendungen — ein Gewichtsporto, für Sendungen mit declarirtem Werthe außerdem noch ein Werthporto eingehoben werden.

Sendungen, welche noch vor dem 15. März l. J. aufgegeben wurden, werden daher, wenn selbe auch nach dem 15. März l. J. an ihren Bestimmungsort gelangen, nach den früheren Vorschriften behandelt.

Dagegen wird das Retour- oder Nachtragsporto für Sendungen, welche nach dem 15. März l. J. an den Aufgabsort zurückgeleitet oder an einen andern als den ursprünglichen Bestimmungsort nachgesendet werden, schon nach den neuen Bestimmungen im vollen Betrage für die neue Transportstrecke zugeschlagen.

Nur bei Schriften und Mustern ohne Werth wird für die Zurücksendung an den Aufgabsort ein weiteres Porto nicht in Anrechnung gebracht.

I. Als Gewichtsporto werden für jedes Zollpfund oder einen Theil eines Zollpfundes $1^{5}/_{10}$ und zwar bis auf die Entfernung von 50 Meilen für je 5, von 50 Meilen ab für je 10, und von 100 Meilen ab für je 20 Meilen berechnet.

Wenn jedoch das Gewichtsporto hiernach nicht mindestens mit nachstehenden Beträgen enthalten wurde, und zwar:

bis einschließlich 5 Meilen mit . . . . 10 Nkr.
auf Entfernungen über 5 bis einschließlich
20 Meilen mit . . . . 15 „
über 20 bis einschließlich 35 Meilen mit 20 „
„ 35 „ „ 50 „ „ 25 „
endlich auf Entfernungen über 50 Meilen
mit . . . . 30 „

so werden diese Beträge als Minimalporto eingehoben werden.

Ausnahmsweise wird für Sendungen, deren Gewicht 5 Zollloth und deren Werth 50 fl. öst. W. nicht übersteigt, das Gewichtsporto mit nachstehenden fixen Beträgen berechnet.

bis auf Entfernung von 5 Meilen mit . 10 Nkr.
auf Entfernung über 5 bis einschließlich
50 Meilen mit . . . . 15 „
über 50 Meilen mit . . . . 20 „

Für Local-Fahrpostsendungen, welche das Gewicht von 5 Zollpfund nicht übersteigen dürfen, wird statt des Gewichtsporto ein fixer Betrag von 10 Neukreuzern eingehoben werden.

II. Das Werthporto beträgt für je 150 fl. öst. W. oder den Theilbetrag hievon:

bei Local-Fahrpostsendungen . . . . . 2 Nkr.
bei allen übrigen Sendungen auf Entfernungen bis einschließlich 5 Meilen . 3 „
über 5 Meilen bis einschließlich 15 Meilen 5 „
„ 15 „ „ „ 50 „ 10 „
auf Entfernung über 50 Meilen . . . 15 „

Bei Sendungen im Werthe von mehr als 1500 fl. wird für den diesen Betrag übersteigenden Theil des Werthes nur die Hälfte des Werthporto berechnet werden.

Für Sendungen, deren Werth 100 fl. öst. W. nicht übersteigt, wurde das Werthporto mit nachstehenden ermäßigten Beträgen festgesetzt:

bis auf Entfernung von 20 Meilen mit 3 Nkr.
über 20 bis 80 Meilen mit . . . . 5 „
auf die Entfernungen über 80 Meilen mit 10 „

Kreuzer-Bruchtheile, die sich bei der Berechnung des Gewichtes und Werthporto schließlich ergeben, sind fallen zu lassen.

III. Schriften ohne declarirten Werth bis zum Gewichte von einschließlich 5 Zollloth, sind von der Beförderung mit der Fahrpost ausgeschlossen.

Jeder Fahrpostsendung kann ein Brief beigeschlossen oder in Form eines verschlossenen Aviso oder Frachtbriefes beigegeben werden. Wenn das Gewicht desselben aber die in dem Briefposttarife für den einfachen Brief festgesetzte Gewichtsgrenze überschreitet, so ist für das Mehrgewicht das entfallende Briefporto zu entrichten.

Insoweit das Gepäcke der mit der Fahrpost reisenden Personen das gebührenfreie, aus den Vormerkscheinen ersichtliche Gewicht und der declarirte Werth desselben den Betrag von 100 fl. öst. Währ. übersteigt, wird für das höhere Gewicht und den höheren Werth das tarifmäßige Gewicht und Werthporto bemessen werden. Bei der Berechnung desselben wird jedoch nicht wie bei anderen Fahrpostsendungen die geographische Entfernung, sondern die Entfernung nach dem Postenausmaße zu Grunde gelegt.

Das Porto für inländische Sendungen ist entweder voraus zu bezahlen oder vom Adressaten zu entrichten, mit Ausnahme der Sendungen ohne Werthangabe und aller Sendungen an portofreie Behörden und Aemter, für welche das Porto bei der Aufgabe entrichtet werden muß.

Für ein Retour-Recepisse ist vom Aufgeber wie bisher die Gebühr von zehn Neukreuzern zu entrichten.

Nachfrage- (Quästions-) Schreiben werden, wenn bei der Aufgabe ein Retour-Recepisse ausgestellt worden ist, oder wenn das Einschreiten um Nachforschung auf einer Nachricht vom Adressaten beruht, worin er den Empfang der Sendung in Abrede stellt, unentgeltlich, in allen übrigen Fällen aber gegen Vorausbezahlung des einfachen Briefporto ausgefertigt und abgesendet.

Für die Zustellung einer Fahrpostsendung bis zum Gewichte von 3 Zollpfunden in die Wohnung des Empfängers, sind in Wien 5, in allen anderen Postorten 3 Neukreuzer und für die Zustellung eines Aviso-Zettels 2 Neukreuzer zu entrichten.

Den Frachtsendungen, welche das Gewicht von 3 Zollloth übersteigen, ist ein Frachtbrief beizugeben.

Für Sendungen nach dem Postvereinsgebiete oder dem sonstigen Auslande bleiben die bisherigen Bestimmungen aufrecht; doch werden die Portogebühren für Sendungen nach Rußland, Italien, den Donaufürstenthümern, der Türkei, Griechenland und dem ganzen Oriente, so weit es sich um die Beförderung derselben auf österreichischem Gebiete handelt, nach dem neuen inländischen Tarife bemessen werden.

IV. Im Falle des Verlustes einer Sendung ohne Werthdeclaration oder bei einem Abgange an derselben wird in Zukunft ein Ersatz von 50 Nkr. für jedes abhanden gekommene Zollpfund oder den Theil eines Zollpfundes geleistet. Bei Beschädigung an derlei Sendungen wird der nachweisbare Schade, doch nur bis zur Maximalgrenze von 50 Nkr. für jedes Zollpfund oder den Theil eines Zollpfundes vergütet werden.

V. Die Provision für die Nachnahme im internen Verkehr, in deren Behandlung auch weiterhin eine Aenderung nicht eintritt, wird bis zu einem Nachnahmebetrage von 50 fl. öst. W. mit 3 Nkr., bei höheren Nachnahmen aber für den Mehrbetrag über 50 fl. öst. W. mit 2 Nkr. für je 5 fl. öst. W. oder den Theilbetrag hievon berechnet.

Der geringste Betrag der Provision wurde mit 6 Nkr. festgesetzt.

VI. In Bezug auf die Geldanweisungen haben folgende Bestimmungen zu gelten:

a) In allen Orten des Inlandes, wo sich k. k. Postanstalten befinden, so wie bei der k. k. österr. Postexpedition in Belgrad, können Geldbeträge bis einschließlich 25 fl. öst. W. zur Zahlung an allen anderen österreichischen Postorten angewiesen werden.

b) An folgenden Postorten können auch Geldanweisungen nach einem anderen dieser Orte bis 1000 fl. und nach Wien bis 5000 fl. ausgestellt werden:

Agram, Arad, Baden, Belgrad, Bochnia, Bozen, Bregenz, Brixen, Brody, Bruck an der M., Brünn, Cattaro, Czernowitz, Debrecin, Eger, Essegg, Feldkirch, Fiume, Fünfkirchen, Görz, Gratz, Grosswardein, Hermanstadt, Hohenstadt, Innsbruck, Ischl, Carlsbad, Krallstadt, Kaschau, Klagenfurth, Klausenburg, Kollin, Krakau, Kronstadt, Kufstein, Leibach, Lemberg, Linz, Lundenburg, Meran, Marburg, Wiener-Neustadt, Oedenburg, Olmütz, Pest, Peterwardein, Pola, Prag, Przemyśl, Pressburg, Raab, Ragusa, Reichenberg, Roveredo, Salzburg, Schärding, Semlin, Spalato, Stanislau, St. Pölten, Szegedin, Tarnow, Tarnopol, Temesvar, Teplitz, Tokaj, Trient, Triest, Troppau, Tyrnau, Villach, Warasdin, Wien, Zara.

c) Die Einzahlung des Betrages erfolgt durch den Absender bei der Aufgabspostanstalt und die Auszahlung an den Adressaten durch die Abgabspostanstalt.

d) An Gebühr ist zu entrichten:

a) Für eine Postanweisung bis einschließlich 25 fl. ö. W. 10 kr. öst. W. ohne Unterschied der Entfernung.

b) Für Postanweisungen im höheren Betrage das gewöhnliche Fahrpostporto für eine Geldsendung im gleichen Werthbetrage.

Hiebei wird das Gewichtsporto für Postanweisungen über 25 fl. bis einschließig 50 fl. öst. W., und zwar: bis 5 Meilen mit . . 10 kr.
über 5 bis 50 „ „ . . 15 „
über 50 „ „ 20 „
für Postanweisungeu über 50 fl. öst. Währ. aber mit dem gewöhnlichen Minimalsatze berechnet.

Für die Retour- und Nachweisung der Postanweisungen ist keine besondere Gebühr zu entrichten.

e) Die Anweisungsgebühr ist voraus zu bezahlen, und zwar für Postanweisungen bis einschließlich 25 fl. öst. W. durch Aufklebung einer 10 kr. Briefmarke auf die Anweisung; bei Postanweisungen über 25 fl. öst. W. im Baaren.

f) Die gedruckten Formularien zu den Postanweisungen werden unentgeltlich verabfolgt.

Der Aufgeber hat darin den Betrag der Anweisung in österr. Währ., die Gulden in Zahlen und Buchstaben, so wie die möglichst genaue Adresse des Empfängers und den Bestimmungsort deutlich anzusetzen.

Kann die Wohnung des Adressaten nicht mit Bestimmtheit angegeben werden, so ist derselbe durch andere Merkmale so zu bezeichnen, daß er von anderen Personen gleichen Namens wohl unterschieden werden kann.

Dies gibt insbesondere bei Postanweisungen, welche mit posto restante bezeichnet sind.

Dem Absender bleibt es überlassen, auch seinen Namen und Wohnort auf der betreffenden Stelle der Postanweisung anzusetzen, was wesentlich in seinem eigenen Interesse gelegen ist, damit er im Falle der Unbestellbarkeit einer solchen Anweisung ausfindig gemacht, und die Rück ahlung des Anweisungsbetrages an ihn eingeleitet werden könne.

Es ist ferner dem Absender frei gestellt, auf dem Postanweisungs-Formulare das Datum eines Briefes oder einer Rechnung, die Littera, das Folium und die Nummer eines Conto oder Beleges, so wie ein Actenzeichen (Actenbezeichnung) anzusetzen.

Dagegen sind andere Zusätze, insbesondere Mittheilungen, welche die Merkmale einer Correspondenz annehmen, unstatthaft.

g) Die Postanstalt ertheilt über den Betrag der Postanweisung einen Aufgabsschein und haftet für den eingezahlten Betrag in demselben Umfange und innerhalb derselben Frist, wie für Geldsendungen.

h) Die am Bestimmungsorte einlangenden Anweisungen bis einschließlich 100 fl. öst. W. werden, in so ferne dieselben nicht mit poste restante bezeichnet sind, dem Adressaten nach erfolgter Nachweisung über die Identität seiner Person gegen eigenhändige Empfangsbestätigung in die Wohnung zugestellt.

Der Adressat hat sodann die auf der Rückseite des Postanweisungs-Formulares enthaltenen Quittung auszufüllen und zu unterfertigen; dem Ueberbringer der also abquittirten Anweisung wird der Betrag bei der Abgabspostanstalt gegen Einziehung der Postanweisung ausbezahlt.

Die Haftung der Postanstalt erlischt mit der erfolgten Zustellung der Anweisung an den darauf bezeichneten Empfänger.

Wenn eine dem Adressaten bereits zugestellte Postanweisung demselben vor erfolgter Erhebung des Geldbetrags in Verlust gerathen sollte, so muß zur Verhütung eines Mißbrauchs der abhanden gekommenen Postanweisung der Adressat den Fall rechtzeitig bei der Postanstalt des Bestimmungsortes anzeigen, welch letztere über diese Anmeldung eine ämtliche Bestätigung auszustellen, und die Auszahlung der Anweisung bis auf Weiteres zu unterlassen hat.

Wegen der Ausfertigung eines Duplicats hat der Adressat sich unter Einsendung der oberwähnten ämtlichen Bestätigung an den Absender zu wenden und dieser unter Vorweisung des Origiualaufgabsscheines, dann der vom Adressaten erhaltenen ämtlichen Bestätigung der Aufgabspostanstalt über die Anmeldung des Verlustes der Postanweisung bei der betreffenden k. k. Postdirection um die Bewilligung zur Absendung eines Duplicates anzusuchen.

Die von der Postdirektion bewilligte Absendung des Duplikates nach dem Bestimmungsorte erfolgt von Seite des Aufgabspostamtes unentgeldlich.

i) Postanweisungen im Betrage über 100 fl. österr. Währ. werden dem Adressaten nur visirt und gleich den mit poste restante bezeichneten Anweisungen bei der Abgabspostanstalt nach erfolgter Legitimation gegen Abquittirung ausbezahlt.

k) Ist die Abgabspostanstalt mit den erforderlichen Geldmitteln zur sofortigen Auszahlung des angewiesenen Betrags augenblicklich nicht versehen, so kann die Auszahlung erst verlangt werden nach dem die Beschaffung der Mittel erfolgt ist.

l) Die mit poste restante bezeichneten Anweisungen müssen längstens binnen 3 Monaten abgeholt werden, die Erhebung des Geldbetrags für die Postanweisungen bei der Postanstalt am Bestimmungsorte muß spätestens innerhalb 14 Tagen vom Tage der Aushändigung oder Avisirung der Postanweisung gerechnet, stattfinden.

Jene Postanweisungen, welche bis zu diesem Termine nicht erhoben wurden, oder bezüglich deren der Empfänger nicht ausfindig gemacht werden kann, werden an den Aufgabsort zurückgeleitet, und der Betrag dem Absender, wenn derselbe zu ermitteln ist, zurückgezahlt.

Kann der letztere nicht ermittelt werden, so werden derlei Postanweisungen gleich den unanbringlichen Fahrpostsendungen behandelt.

Eine Rückerstattung der für die postmäßige Beförderung der Anweisungen bezahlten Gebühren findet nicht statt.

VII. Die neuen Fahrposttarrife werden bei den Postämtern zur Einsicht des Publicums bereit gehalten und ist auch die kaiserliche Verordnung, dann die Verordnung des Handels-Ministers vom 31. Jänner 1867 nebst den angehängten Tarifen bei allen k. k. Postdirectionen gegen Erlag der Druckkosten zu beziehen.

Was hiemit zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Postdirection.

Lemberg, am 20. Februar 1867.

(357)

Kundmachung.

Nr. 7139. Seine k. k. Apostolische Majestät geruhten mit Allerhöchster Entschließung vom 31. v. M. die von dem galizischen Landtage beschlossene Landesumlage von Fünfzehn (15) Kreuzer für den Landesfond, und von Fünfzig Einem (51) Kreuzer für die Grundentlastungsfonde von jedem Gulden der directen Steuern mit Einschluß des Drittel-Zuschlages allergnädigst zu genehmigen.

Was hiemit im Grunde hohen Staatsministerial-Erlasses vom 1. Februar d. Mts. Nr. 806-St. M. zur öffentlichen Kenntniß gebracht wird.

Bezüglich der vom 1. Jänner 1867 beginnenden Einhebung und Verrechnung dieser Steuerzuschläge, ferner der Einkommensteuer von jenen stehenden Bezügen, welche nach der Allerhöchsten Entschließung vom 25. November 1858 und der in Folge derselben erflossenen speziellen Bestimmungen (Verordnungsblatt des Finanzministeriums Nr. 62 ex 1858 und Nr. 18 ex 1859) die Befreiung von der Entrichtung der Landes- und Grundentlastungszuschläge nicht zukommt, werden die nöthigen Verfügungen getroffen.

Von der k. k. Statthalterei.

Lemberg, den 21. Februar 1867.

Obwieszczenie. (2)

Nro. 7139. Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z dnia 31. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej zatwierdzić rozkład dodatków krajowych po Sześćdziesiąt i Sześć (66) centów od każdego złotego austryackiego podatków stałych z dodatkiem $1/3$ części przez Sejm królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z wielkiem księstwem Krakowem stale uchwalony, mianowicie po pietnaście (15) centów na fundusz krajowy, a po pięćdziesiąt jeden (51) centów na fundusze indemnizacyjne.

Co się niniejszem na mocy dekretu wysokiego Ministerstwa Stanu z 1. lutego Nr. 806 M. St. podaje do wiadomości powszechnej.

Co do rozpoczynającego się z dniem 1. stycznia 1867 poboru i obliczania tych dodatków podatkowych, jako też podatku dochodowego od takich płac stałych, którym podług najwyższego postanowienia z 25. listopada 1858 i wydanych skutkiem tegoż szczególnych postanowień (Dziennik rozporządzeń Ministerstwa Skarbu nr. 62 z r. 1858 i nr. 18 z r. 1859) nie przysługa uwolnienie od opłaty dodatków krajowych i indemnizacyjnych, wydane będą potrzebne rozporządzenia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 21. lutego 1867.

(345)

Kundmachung. (3)

Nro. 519-Pr. In Folge Finanz-Ministerial-Erlasses vom 13. Februar 1867 Z. 3036 wird der Verschleißpreis der echten Havannah-Cigarren: Damas und Galanes mit 9 fl. 50 kr. für 100 Stück und 10 kr. für 1 Stück vom 1. März 1867 angefangen festgesetzt.

Von der k. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 25. Februar 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 519-Pr. Z rozporządzenia c. k. Ministerstwa dochodów skarbowych z dnia 13. lutego b. r. do l. 3036, cena cygarów hawańskich tak zwanych „Damas" i „Galanes" podwyższoną została. Począwszy od 1. marca b. r. kosztuje bowiem 100 takich cygarów 9 zł. 50 c., pojedyńczo 10 c.

Z c. k. krajowej dyrekcyi skarbu.

Lwów, dnia 25. lutego 1867.

329)

Kundmachung. (3)

Nro. 202. Die k. k. Befestigungs-Bau-Direction in Wien bringt zur öffentlichen Kenntniß, daß am 10. April 1867 V. M. 10 Uhr in der Befestigungs-Bau-Verwaltungs-Kanzlei (Getreidemarkt, Genie-Directions-Gebäude) eine commissionelle Offerten-Verhandlung abgehalten wird, deren Zweck ist, die zur Ausführung von 4 Lagerwerken um Wien, u. zw.: nächst Siebenhirten, am Johannisberge, am Laaerberge und auf der Höhe von Schwechat, nöthigen Werkmeisterarbeiten und Material-Lieferungen, dann Beistellung aller Erfordernisse sicherzustellen.

Zur Einreichung von Offerten für diesen Befestigungsbau sind nur solche Werkmeister, Industrielle und sonstige Unternehmer befähigt, welche der Befestigungs-Bau-Direction die vollkommenste Sicherheit gewährleisten; daher jeder Offerent sich mit einem im Laufe dieses Jahres ausgestellten Certificate seiner Provinzial-Handels- und Gewerbekammer, über seine Verläßlichkeit und Solidität zur Uebernahme von großen Bau-Unternehmungen und Material-Lieferungen auszuweisen haben wird.

Auf einem 50 kr. Stempel ausgefertigt, müssen die Offerte wohlversiegelt am obigen Tage bis zur besagten Stunde bei der Befestigungs-Bau-Verwaltung gegen Empfangsbestätigung um so sicherer eingelangt sein, als später einlangende Offerte unberücksichtiget bleiben; ferner haben die Offerte den Vor- und Zunamen sammt Wohnort des Offerenten leserlich zu enthalten, dann den Anbot des Procent-Nachlasses auf die artikelweisen Contracts-Einheitspreise in Ziffern und Buchstaben klar und deutlich auszudrücken, auch muß dem Offerte der Betrag des unten festgesetzten Vadiums im baren Gelde oder in k. k. Staats-Obligationen, diese auf den vollen Geldwerth nach dem börsenmäßigen Tagescourse berechnet, beigeschlossen, und die Verpflichtung beigefügt sein, das Vadium im Erstehungsfalle auf den vollen Cautionsbetrag, nämlich auf das Doppelte des erlegten Vadiums zu erhöhen, endlich muß der Offerent ausdrücklich erklären, daß er sich den ihm bekannten und von ihm oder von seinem, sich durch eine legalisirte Vollmacht ausweisenden Machthaber unterfertigten allgemeinen und speciellen Bedingnissen und Preistarifen unterwerfe.

Der Anbot inhaltlich des Offertes hat zu lauten: entweder

1. Als General-Unternehmung zur Uebernahme aller Arbeiten sammt Materiale und Beistellung aller Erfordernisse auf allen 4 Werken, mit einem Vadium von 150.000 fl., oder
2. Zur Uebernahme aller Arbeiten sammt Materiale und aller Erfordernisse für ein einzelnes namentlich zu bezeichnendes Werk mit einem Vadium, u. zw. für das Werk nächst Siebenhirten von 25.000 fl., auf dem Johannisberge von 25.000 fl., auf dem Laaerberge von 75.000 fl. und auf der Höhe von Schwechat von 25.000 fl.

Vorbehalte, welche das Wesen des Contractsbestandes berühren, in das Offert aufzunehmen, ist nicht gestattet.

Auf Offerte, welche den vorangeführten Bedingungen nicht vollinhaltlich entsprechen, ebenso auf im telegraphischen Wege einlangende oder nachträglich überreichte Anbote, diese mögen wie immer beschaffen sein, wird keine Rücksicht genommen.

Alle näheren Contractsbedingnisse, die Planskizzen und die artikelweisen Arbeits- und Material-Lieferungs-Einheitspreise erliegen vom 20. März 1867 ab täglich von 10 Uhr Morgens bis 3 Uhr Nachmittags bei der obigen Befestigungs-Bau-Verwaltung den Concurrenten zur Einsicht, und können daselbst, der Gleichförmigkeit wegen, und zur Begegnung eines Formfehlers, Blanquette zur Ausfertigung von Offerten eingeholt werden.

K. K. Befestigungs-Bau-Direction.

Wien, am 18. Februar 1867.

Andreas Tunkler Ritt. v. Treuimfeld m. p.
Oberstlieutenant im Genie-Stabe.

Georg Alexich m. p.
k. k. Militär-Bau-Verwalter.

(278) **E d i c t.** (3)

Nro. 4371. Vom k. k. Stryjer Bezirksgerichte wird mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe die königl. Freistadt Mikołajow wider die Erben nach Joseph Sroczyński, als: die großjährigen Josepha Sroczyńska, Angela Sroczyńska, Sabina Sroczyńska, Maximilian Sroczyński, die minderjährige Leopoldine Sroczyńska und die liegende Masse nach Franz Sroczyński und Xavera Sroczyńska — auf Zahlung der Darlehenssumme pr. 400 fl. C. M. oder 420 fl. öst. W. s. N. G. sowohl persönlich als auch aus der Hypothek der Realität sub Nr. 125 und 12 in Stryj sub praes. 12. October 1866 Z. 4371 die Executionsklage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagsatzung auf den 29. März 1867 um 9 Uhr Vormittags anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Erben der mitbelangten liegenden Masse des Franz Sroczyński und der Xavera Sroczyńska nicht bekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Fruchtmann als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichts-Ordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Erben erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Stryj, am 31. December 1866.

(303) **Obwieszczenie.** (3)

Nro. 1304. C. k. sąd obwodowy Tarnopolski niniejszym uwiadamia, iż przeciw zakonowi Dominikanek w Kamieńcu podolskim pp. Fortunata z Wrzeszczów Laskowska, Ignacya z Wrzeszczów Zajączkowska i Antonina z Wrzeszczow Niewiadomska, właściciele części dóbr Horyhlad przez adwokata kraj. p. Dra. Schmidta pozew do rozpraw ustnych, o ekstabulacyę skryptu Stanisława Pilawskiego ddto. Kamieniec 2. stycznia 1777 na 1500 zł. polsk. tudzież summy 1500 zł. polsk. ze stanu biernego części dóbr Horyhlad pod dniem 21go kwietnia 1866 do l. 4973 przed tymże sądem wytoczyły.

Ponieważ mimo trzykrotnego zawezwania c. k. Prezydyum Namiestnictwa odpowiedź na odezwę względem doręczenia powyższego pozwu, pozwanemu zakonowi od dotyczącej władzy gubernialnej rządu rosyjskiego dotychczas nie nadeszła, przeto w myśl dekretu nadwornego z 11. maja 1833 Nr. 2612 zakon Dominikanek w Kamieńcu podolskim, na żądanie powódek o powyższym przeciw niemu wytoczonym pozwie, z tym dodatkiem się uwiadamia, że kuratorem dla tegoż p. adwokat krajowy Dr. Klemens Żywicki z zastępcą p. adwokatem krajowym Drem. Delinowskim na koszta pozwanego ustanowiony został, z którym spór wymieniony według ustaw sądowego postępowania przeprowadzony będzie.

Upomina się zatem pozwany Zakon, by ustanowionemu sobie obrońcy pisma i inne dowody ku obronie praw swoich służące wcześnie udzielił, lub innego obrońcę sobie obrał, tego sądowi temu oznajmił i wszystkie ku obronie swojej służące kroki poczynił, gdyż w przeciwnym razie skutki zaniedbania własnej winie przypisać będzie musiał.

Tarnopol, dnia 4. lutego 1867.

(341) **Aufforderung** (3)

an den, dem Namen und Aufenthalte nach unbekannten Sohn des Johann Krommer, Bruder des am 26ten September 1857 hier verstorbenen städt. Cassiers Anton Krommer.

Nro. 19552. Vom k. k. städt. del. Bezirksgerichte zu Brünn wird bekannt gemacht, es sei Anton Krommer, städt. Cassier zu Brünn, mit Hinterlassung einer schriftlichen letztwilligen Anordnung am 26. September 1857 gestorben, in welcher er dem Sohne seines Bruders Johann Krommer, Musiker in Rußland, ein Legat von 1000 fl. C. M. vermacht hat.

Da dem Gerichte der Name und der Aufenthalt dieses Legatars unbekannt ist, so wurde für denselben der hiesige Stadtrath Herr Polycarp Koller zum Curator bestellt.

Dieser Legatar wird nun aufgefordert, diesem Gerichte oder dem benannten Curator von seinem Namen und Aufenthaltsorte unter Nachweisung des Verwandtschaftsverhältnisses zum Erblasser um so sicherer Nachricht zu geben, als sonst auf Grund der testamentarischen Bestimmung nach Ablauf von 30 Jahren dieses Legat pr. 1000 fl. C. M. sammt Zinsenzuwachs der zu Erben eingesetzten Schullehrerstiftung überwiesen werden wird.

Vom k. k. st. del. Civ. Bez. Gericht

Brünn, am 15. Jänner 1867.

(342) **E d i c t.** (3)

Nro. 232. Vom k. k. Bezirksamte als Gericht in Załośce wird bekannt gemacht, daß am 18. Mai 1866 zu Krakau der Pieniaker r. k. Localcaplan Joseph Paszkowski ohne Hinterlassung der letztwilligen Anordnung gestorben ist.

Da diesem Gerichte unbekannt ist, ob und welchen Personen auf seine Verlassenschaft ein Erbrecht zusteht, so werden alle diejenigen, welche hierauf aus was immer für einem Rechtsgrunde Anspruch zu machen gedenken, aufgefordert, ihr Erbrecht binnen einem Jahre von der ersten Einschaltung in der Lemberger Zeitung gerechnet, bei diesem Gerichte anzumelden und unter Ausweisung ihres Erbrechtes ihre Erbserklärung anzubringen, widrigens die Verlassenschaft, für welche inzwischen Andreas Łęgowski aus Pieniaki als Verlassenschafts-Curator bestellt worden ist, mit jenen, die sich werden erbserklärt und ihren Erbrechtstitel ausgewiesen haben, verhandelt und ihnen eingeantwortet, der nicht angetretene Theil der Verlassenschaft aber, oder wenn sich Niemand erbserklärt hätte, die ganze Verlassenschaft vom Staate als erblos eingezogen würde.

Załośce, am 10. Februar 1867.

(337) **E d y k t.** (3)

Nro. 65032. C. k. sąd krajowy Lwowski niniejszem uwiadamia nieobecnych i z miejsca pobytu i życia niewiadomych Antoniego Liebe, Jana Jastrzębskiego, Leona Ostrowskiego, Nikodema Inesa, Tytusa i Wincentego Smorczewskich i ich niewiadomych spadkobierców że na żądanie pana adwokata Tustanowskiego kuratora wierzycieli masy Prota Potockiego uchwałą z dnia 3. lipca 1866 do l. 25115 ekstabulacya sum 833 dukatów 6 zł. pol. z procentami i kosztami prawnemi 100 zł. pol. dla Wincentego Wronowskiego lub 2680 dukatów z procentami dla Wincentego Zambrzyckiego, jako też sum 600 dukatów, 22.000 zł. pol., 112 dukatów, 21.000 zł. pol. i 614 zł. pol. 15 gr. dla Sylwestra Smorczewskiego, a raczej dla jego synów Tytusa i Wincentego Smorczewskich na dobrach i prawach Jana hr. Ossolińskiego intabulowanych, ze wszystkiemi suboneracyami dozwoloną została.

Powyższą uchwałę doręczono panu adwokatowi Śmiałowskiemu postanowionemu niniejszem kuratorowi wyżwymienionych nieobecnych.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 29. grudnia 1866.

Spis osób we Lwowie zmarłych,

a w dniach następujących zameldowanych.

od 1. do 15. lutego 1867.

Kilian Franciszka, prywatystka, 78 l. m., ze starości.
Szczepańska Wincenta, żona profesora, 67 l. m., na sparaliżowanie płuc.
Hołodyńska Joanna, prywat., 66 l. m., na puchlinę.
Szafrański Władysław, „ 40 l. m., przez wystrzał.
Kotowicz Klementyna, córka urzędnika, 18 l. m., na grużlicę.
Dutkiewicz Wanda, prywat., 37 l. m., „
Rychtarska Zofia, żona piekarza, 74 l. m., na suchoty.
Puchaczek Józef, przedsiębiorca, 40 l. m., „
Wegemann Jan, dyurnista, 52 l. m., na tyfus.

Kuczkowski Maksymil., strażnik finans., 60 l. m., ze starości.
Kaliczyński Mikołaj, kościelny, 45 l. m., na durzycę.
Bryche Karol, student, 12 l. m., na tyfus.
Zrogowska Antonina, córka doktora, 7 l. m., na puchlinę.
Cisowska Karolina, „ urzędnika, $1\frac{6}{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Kozak Adolfina, wyrobn., 33 l. m., „
Burger Marya, „ 75 l. m., ze starości.
Liehr Jan, „ 49 l. m., na suchoty.
Madey Anna, „ 75 l. m., ze starości.
Swirczyńska Anna, „ 60 l. m., na sparaliżowanie.
Krawiec Daniel, „ 30 l. m., na zapalenie płuc.
Mudra Katarzyna, „ 40 l. m., na wątrobę.
Makowa Anna, „ 13 l. m., na zapalenie płuc.
Flegel Wojciech, „ 38 l. m., na tyfus.
Prokesch Monika, „ 57 l. m., na charłactwo.
Drelichowska Zofia, „ 70 l. m., na astmę.
Pękrzyc Piotr, „ 20 l. m., na gruzlicę.
Bohonos Wasyl, „ 30 l. m., na astmę.
Trombiński Michał, „ 49 l. m., na zapalenie płuc.
Kopatyńska Tekla, „ 50 l. m., „
Iwanczuk Wasyl, „ 30 l. m., „
Niemiec Tekla, „ 45 l. m., na raka w kiszkach.
Figel Anna, „ 33 l. m., na tyfus.
Woźna Katarz., „ 78 l. m., „
Kardacz Piotr, „ 50 l. m., „
Colta Ewa, „ 44 l. m., „
Piniak Zofia, „ 55 l. m., „
Michuwna Marya, „ 40 l. m., „
Fugiński Winc., „ 45 l. m., „
Terenkiowicz Anna, „ 55 l. m., „
Kuźniarski Antoni, szewc, 27 l. m., „
Barański Stefan, wyrobn. 30 l. m., „
Biniarz Kunegunda, „ 51 l. m., „
Jabłoński Franciszek, „ 58 l. m., „
Osińkówna Katarz., „ 35 l. m., na suchoty.
Palcejko Oryszko, „ 50 l. m., „
Franz Jan, krawiec, 32 l. m., „
Hubisz Szymon, wyrobn., 60 l. m. „
Schwed Parańka, „ 28 l. m., „
Schmidka Kunegunda, „ 40 l. m., „
Dąbrowska Marya, wyrobn. 23 l. m., na suchoty.
Gwizdalski Jędrzej, „ 30 l. m., „
Laurowicz Jan, szewc, 55 l. m., „
Białek Katarzyna, wyrobn., 29 l. m., na ospę.
Władek Bazyli, „ 76 l. m., na puchlinę.
Stańkiewicz Marcin, „ 30 l. m., „
Małan Fedko, „ 35 l. m., „
Starów Małgorzata, „ 37 l. m., na zapalenie płuc.
Hołub Antoni, „ 50 l. m., „
Osowski Józef, „ 50 l. m., na katar.
Hawel August, „ 54 l. m., „
Kozuszko Jędrzej, „ 58 l. m., „
Tarasiuk Ewa, „ 40 l. m., „
Locha Anna, „ 40 l. m., „
Preiss Tekla, „ 80 l. m., „
Dąbrowska Marya, „ 23 l. m., „
Bieńkowski N. dziécię urzędnika, 3 godz. m., na konwulsye.
Dąbczewska Wanda, dziécię wyrobn., 14 dni m., „
Bartinek Jędrzej, „ 5 l. m., „
Żuk Ignacy, „ 4 dni m., „
Borkowska Józefa, „ $\frac{11}{12}$ r. m., „
Kościszewska Pawlina, „ $\frac{6}{12}$ r. m., „
Jaremowicz Klementyna, „ $\frac{9}{12}$ r. m., „
Widel Franciszek, „ 2 l. m., „
Lider Marya, „ 82 l. m., na zapal. płuc.
Repichowski Stanisław, „ 15 l. m., „ mózgu.
Gmytrak Marya, „ 3 l. m., na ospę.
Dąbrowska Marya, „ $\frac{1}{12}$ r. m., z braku sił.
Car Aleksander, „ 12 godz. m., „
Dereń Katarzyna, „ 9 l. m., „
Balbic Adolf, „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Grund Antoni, „ $\frac{1}{12}$ r. m., „
Grabiak Emilia, „ $3\frac{1}{2}$ r. m., „
Grabiak Leon, „ $\frac{11}{12}$ r. m., na anginę.
Jurasz Stanisław, „ $\frac{10}{12}$ r. m., „
Małecki Alojzy, „ 3 l. m., „
Kirchhof Marya, „ $\frac{10}{12}$ r. m., na suchoty.
Roman Stanisław, „ 2 l. m., na dławiec.
Roman Karol, „ 5 l. m., na tyfus.
Piwowar Marya, „ 3 l. m., na anginę.
Magdziak Jan, „ 3 l. m., na dławiec.
Berggrün Mortko, wyrobn., 36 l. m., na osłabienie.
Wiper Rifke, „ 34 l. m., na tyfus.
Kizew Hene, „ 56 l. m., „
Arbeiter Reisel, „ 50 l. m., „
Weber Liebe, „ 19 l. m., „
Goldwald Berel, „ 46 l. m., „
Reices Chane, „ 15 l. m., na zapalenie płuc.
Schreiber Malie, „ 36 l. m., „
Thon Hendel, „ 50 l. m., „
Waichert Necheles „ 43 l. m., „
Lesch Czarne, „ 70 l. m., ze starości.
Modlinger Serl, „ 24 l. m., na sparaliżowanie płuc.
Bik Chane Udel, „ 71 l. m., „
Blind Chaim, „ 70 l. m., „
Sprechling Chaje, „ 56 l. m., na suchoty.
Weinberg Chane, „ 19 l. m., „
Flieg Scheindl, „ 21 l. m., „
Schifman Mindl, „ 60 l. m., na sparaliżowanie płuc.
Schwarzwald Chaje, „ 37 l. m., na gangrenę.
Friedmann Samuel, „ 30 l. m., „
Bonis Basie, „ 89 l. m., ze starości.
Goldberg Zirl, „ 59 l. m., na sparaliżowanie.
Czarny Józef, „ 6 l. m., na puchlinę.
Hekler Boruch, dziécię wyrobn., $\frac{2}{12}$ r. m., na konwulsye.
Schleifer Reisler, „ $1\frac{2}{12}$ r. m., „
Neiser Wolf, „ 1 r. m., „
Sprachler Jütte, „ $\frac{8}{12}$ r. m., na dławiec.
Kay Markus, „ 4 l. m., „
Flachs Chane, „ 6 l. m., „
Kay Josel, „ 2 l. m., „
Apfel Machle, „ $1\frac{1}{2}$ r. m., na gruźlicę.
Feliks Samuel, „ $\frac{8}{12}$ r. m., „
Strang Ettel, „ $2\frac{1}{4}$ r. m., na zapalenie mózgu.
Grün Aron, „ $\frac{11}{12}$ r. m., na zapalenie płuc.
Poch Gittel, „ $\frac{1}{12}$ r. m., na biegunkę.
Lehm Elke, „ $1\frac{6}{12}$ r. m., na suchoty.
Brand Josel, „ $1\frac{4}{12}$ r. m., „
Ziment Gittel, „ 4 l. m., „
Weitz Esche, „ $1\frac{1}{2}$ r. „
Kauf Izak, „ $\frac{9}{12}$ r. m., „
Buch Jakób, „ $\frac{10}{12}$ r. m., na puchlinę.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.